

10. Terlets'ka, L. (2010). Kontakion «Vzbrannoi Voevodi» in the worship of the Church of the Eastern Rite. *Visnyk Prykarpats'koho universytetu imeni Vasylia Stefanyka: Mystetstvoznavstvo*, 19–20, 185–195 [in Ukrainian].
11. Tsalai-Yakymenko, O. (2002). *Kyiv School of Music of the XVII century*. Kyiv; L'viv; Poltava [in Ukrainian].
12. Shevchuk, Ol. (1995). The Kyiv Chant in the context of multi-chants (based on the materials of the books of the XVIII – XVIII centuries). *Zbirnyk naukovykh ta naukovometodychnykh prats' kafedry folkloru ta etnohrafii*, 86–107 [in Ukrainian].
13. Shevchuk, Ol. (2008). Serbian and Bulgarian editions of South Slavic songs in Ukrainian and Belarusian Ecclesiastical singing practice of the 17th century. *Mystetstvoznavchi poshuky*, 105–125 [in Ukrainian].

UDC 78.03

DOI 10.33287/222136

Смірнова Галина Олександрівна,
*аспірантка кафедри «Історія та теорія музики»
Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки*

тел. (050) 805 - 99 - 66

e-mail: gosmirnova@dk.dp.ua

<https://orcid.org/0000-0003-4652-9076>

«СРЕЕР», АБО ТУДИ І ЗВІДТИ

Мета статті – висвітлити діалектику відносин між неповторним стилем рок-гурту «Radiohead» та повторюваністю (тиражуванням) як жанровою властивістю популярної музики. **Методологія** наукової розвідки включає порівняльно-історичний підхід, за допомогою якого простежується історія композиції «Creep» та спеціальні методи аналізу музичних творів (структури, гармонії й аранжування), які дозволяють порівняти особливості двох версій синглу. Методологічними орієнтирами для дослідження слугували роботи Бреда Осборна та Алана Кросса, в яких містяться відомості про діяльність «Radiohead» та аналітичні нариси. **Наукова новизна** статті полягає у тому, що завдяки порівняльному аналізу двох версій синглу «Creep» (1992 та 2021 років), який здійснюється вперше, виникає можливість видобути нове знання про співвідношення унікально-стильового та тиражувально-жанрового чинників популярної музики. **Висновки.** Завдяки рیمейку синглу «Creep», Том Йорк повертає цю композицію у простір стилю гурту «Radiohead» та стилю альтернативного року в цілому, спонукаючи слухачів шукати причини, з яких популярний твір

було «зіпсовано» та заглиблюватись у контекст більш пізньої творчості групи. Стильове ядро синглу «Creep»: її текст, структура, гармонія, особливості вокалу і ритміки залишилися без змін. Однак, завдяки уповільненню темпу, новому аранжуванню, Том Йорк наближає ремікс до стилю більш пізніх альбомів «Radiohead». Процес оновлення синглу, наче у пришвидшенні, відображає еволюцію творчості гурту. Таким чином, «Creep» стає ланкою, що веде від стилю, притаманного першим альбомам «Radiohead» до нових, які вирізняються новаторськими, експериментальними рисами. Однією з найважливіших стильоутворюючих рис творчості «Radiohead» та альтернативного року в цілому, можна вважати прагнення вивести слухача із зони комфорту. Це спонукає до постійного оновлення музичних засобів, включно з елементами «псування» музичного матеріалу.

Ключові слова: альтернативний рок, аранжування, жанр, зона комфорту, ремікс, сингл, стиль, «Creep», «Radiohead».

Смирнова Галина Александровна, аспірантка кафедри «История и теория музыки» Днепропетровской академии музыки им. М. Глинки

«Creep», или туда и обратно

Цель статьи – показать диалектку отношений между неповторимым стилем рок-группы «Radiohead» и повторяемостью (тиражированием) как жанровой особенностью популярной музыки. **Методология** данного исследования включает сравнительно-исторический подход, который позволяет проследить историю композиции «Creep» и специальные методы анализа музыкальных произведений (структуры, гармонии и аранжировки), которые позволяют сравнить особенности двух версий сингла. Методологическими ориентирами для исследования послужили работы Бреда Осборна и Алана Кросса, в которых содержатся ведомости про деятельность «Radiohead» и аналитические очерки. **Научная новизна** статьи состоит в том, что благодаря сравнительному анализу двух версий сингла «Creep» (1992 и 2021 годов), который осуществляется впервые, возникает возможность получить новое знание о соотношении уникально-стилевого и тиражировочно-жанрового факторов популярной музыки. **Выводы.** Выпуском римейка сингла «Creep», Том Йорк возвращает эту композицию в пространство стиля группы «Radiohead» и стиля альтернативного рока

в целом, побуждая слушателей искать причины, по которым популярное произведение было испорчено и углубляться в контекст более позднего творчества группы. Ядро сингла «Creep»: её текст, структура, гармония, особенности вокала и ритмики остались неизменными. Однако, благодаря замедлению темпа, новой аранжировке, Том Йорк приближает ремикс к стилю более поздних альбомов «Radiohead». Процесс обновления сингла, словно в ускоренном виде, отражает эволюцию творчества группы. Таким образом, «Creep» становится звеном, ведущим от стиля, присущего первым альбомам «Radiohead» к новым, отличающимся новаторскими, экспериментальными чертами. Одной из важнейших стилеобразующих черт творчества «Radiohead» и альтернативного рока в целом можно считать стремление вывести слушателя из зоны комфорта. Это побуждает к постоянному обновлению музыкальных средств, включая элементы «порчи» музыкального материала.

Ключевые слова: альтернативный рок, аранжировка, жанр, зона комфорта, ремикс, сингл, стиль, «Creep», «Radiohead».

Smirnova Galyna, PhD student of the chair «History and Theory of Music» of Dnipropetrovsk Music Academy after Mikhail Glinka

«Creep», or There and Back Again

The goal of the article is to reveal dialectics of the interrelation between the unique style of the alternative rock band «Radiohead» and repetitiveness (replication) as a popular music genre trait. **Methodology** of the scientific survey includes the comparatively-historical approach through which the history of the song «Creep» is explored and specialized methods of music composition (harmony and arrangement) analysis that are used to compare two versions of the single. Works of Brad Osborn and Alan Cross by that contain analytical essays, as well as information about Radiohead's song, constituted the primary methodological benchmark for the writing of the article. Comparative analysis of two versions of the single «Creep» (1992 and 2021) that was carried out for the first time allows adding to the knowledge of interrelation between uniqueness and replication as stylistic traits of the popular music genre. The above-mentioned constitutes the scientific novelty of the article. **Conclusions.** Via the release of the remake of the single «Creep», Thom Yorke reinstates the song within the confinements of Radiohead's style and the style of the alternative rock; prompts the listener to seek out the explanation of the reasons that lead to the apparent deformation of the popular composition, as well as encourages

the immersion into band's late output. The main features of the single «Creep»: its structure, harmony, traits of the vocals, and rhythm remained unaltered. However, Thom York changes the style of the remake by slowing down the tempo, creating a new arrangement that results in its closer resemblance to the late Radiohead's albums. Thus, «Creep» serves as a link between the style of the early and the late, more original and experimental, Radiohead's albums. After all, it can be said that one of the most important traits that determine both the style of alternative rock and that of Radiohead's music is the quest for making the listener step out of their comfort zone. This creates an urge for constant renewal of musical devices including the possibility of intentionally spoiling the music.

The key words: alternative rock, arrangement, discomfort zone, remix, single, style, «Creep», «Radiohead».

Постановка проблеми. З кінця ХХ століття панівну роль в мистецькому світогляді посів постмодерн. І як це часто буває, прихід нового означав руйнацію минулих традицій: зокрема, кордонів між елітарною та масовою культурою, мистецькими жанрами, а також – між автором і читачем. До розповсюдження постмодерністського світобачення в авторі вбачали Творця, який вкладає у свій текст «секретне» значення, вищий смисл, який необхідно розшифрувати та пояснити. Таким чином, роль читача зводилась до пошуків цього вкладеного в твір граничного сенсу.

Настання постмодерну означало, що черговий раз творчу божественну іскру було викрадено в Автора-Бога і подаровано людству. Цього разу в ролі Прометея виступив французький філософ Ролан Барт. В своєму есеї «La mort de l'auteur» («Смерть автора») він показує, що з моменту написання текст втрачає зв'язок з автором. Натомість Читач, тепер вже з великої літери, отримує право, подібно творцю, інтерпретувати твір крізь призму власного досвіду.

Цей ефект було визначеного Роланом Бартом як «викреслення автора», його «відчуження», при якому «текст створюється та читається таким чином, що автор на всіх його рівнях усувається» [1, 145]. Однією з жертв цього процесу стали музиканти британського рок-гурту «Radiohead». Їх перший сингл – «Creep» було витягнуто з доробку гурту, проти волі творців зроблено елементом поп-культури. Цей трек став менше належати «Radiohead» і більше широкому загалу, чому підтвердженням є сотні каверів пісні на всіх можливих платформах від радіо, телебачення до інтернет-каналів.

Однак, інколи митець може не погодитись з філософами та вчинити боротьбу за власні права. Фронтмен британського гурту Том Йорк відмовився бути «викресленим» Автором, чие творіння живе власним неконтрольованим життям. У 2021 році він створив, а точніше «зміксував» новий варіант «Creep», в якому відновлює вихідні жанрові атрибути цієї композиції. Цим лідер гурту «Radiohead» показує, що доба постмодерну добігає кінця, настає час «воскресіння» автора.

Актуальність визначається місцем, яке гурт «Radiohead» займає в сучасній культурі – в першу чергу, але не лише, музичній. Вихід реміксу композиції «Creep» влітку цього року став визначною подією, яка потребує не лише загального культурологічного, але і професійного музикознавчого осмислення.

Аналіз сучасних публікацій за темою роботи. Різні аспекти композиції «Creep» 1992 року отримали висвітлення в музикознавчій літературі. Так, професор Університету Канзасу Бред Осборн в главах своєї книги «Everything in its right place: Analyzing Radiohead» [4], опублікованій видавництвом Оксфорду, аналізує окремі елементи композицій британського рок-гурту, зокрема велику увагу приділяє розгляду гармонії синглу «Creep».

У 2019 році було видано роботу Джулії Ехман «Radiohead and the Journey Beyond Genre: Analysing Stylistic Debates and Transgressions», в якій розгляду синглу «Creep» відведено особливе місце, як найбільш впливовій серед ранніх композицій «Radiohead». Серед численних виданих джерел, що присвячено історії творчості «Radiohead», найбільш повні відомості стосовно композиції «Creep» знаходимо в книзі Алана Кросса «Radiohead: the Secret History» [2]. Однак, на рімейк «Creep» 2021 існують лише відгуки, а музикознавчі публікації, що розглядають дану композицію відсутні.

Мета статті – висвітлити діалектику відносин між неповторним стилем гурту «Radiohead» та повторюваністю (тиражуванням) як жанровою властивістю популярної музики.

Об'єкт дослідження – стильові особливості альтернативного року, **предмет** – незмінні особливості стилю групи «Radiohead», які виявляються при порівнянні двох версій синглу «Creep».

Виклад основного матеріалу. З моменту свого випуску 1992 року найбільш відома композиція британського рок-гурту «Radiohead» – «Creep» – встигла здійснити подорож до небезпечного світу поп-музики та повернутися додому, до альтернативного року. Ця мандрівка тривала майже 30 років, і вивчення пройденого шляху дає

ключ до розуміння деяких важливих рис стилю гурту Radiohead та сучасного альтернативного року в цілому. Композиція «Creep» була випущена в якості першого синглу з дебютного альбому «Radiohead» «Pablo Honey» і зайняла непомітне 78-ме місце в британських чартах, але незабаром зникла з радіо-трансляцій компанії BBC, бо продюсери стверджували, що композиція «надто депресивна».

Цей факт легко пояснити: слово «сreер», яке дало назву синглу та перекладається з англійської буквально як «плазун» позначає «людину, що викликає огиду та засторогу». Зізнання «I'm a creep», з якого починається корус повторюється тричі. Герой композиції протиставляє себе дівчині, яка за його словами «добіса особлива, парить як пір'їнка, схожа на ангела». Поруч він почувається невдахою, диваком-хімерником, не наважується підійти чи звести неї очі.

Настрій музики посилює відчуття, висловлені в тексті. Це робиться засобами, які були дуже незвичними для популярної музики 90-х років. Перше, на що звертають увагу слухачі - це неповторний тембр голосу Тома Йорка. Але також цікава його манера співати, немовби розмовляючи із самим собою, а не зі слухачами. Том Йорк співає тихо, виразно, перебуваючи у стані близькому до трансу наче він бачить сон наяву. Відчуття замкнутого кола, з якого немає виходу, створюється за допомогою гармонічної послідовності з чотирьох акордів. Ця гармонічна схема повторюється одинадцять разів. Незвичайним для початку 90-х було те, що вона без змін продовжує звучати у корусі. Відділяються розділи за допомогою динамічного і фактурного контрасту, що було новим тоді прийом.

Свого часу, Джонні Грінвуд зізнавався, що йому не подобалось як звучить «Creep». Тому, коли Radiohead виконували її, він злився і буквально розтерзував гітару, видобуваючи з неї скрипи та стогони. А коли музиканти виконували композицію у студії, Джонні почав відчайдушно бити по струнах гітари при переході на верс, сподіваючись цим зірвати студійний запис. «Я довбанув по гітарі як тільки міг», – розповів він репортерам Chicago Sun-Times. Можна лише уявити здивування гітариста, коли цей момент настільки всім припав до вподоби, що його вирішили залишити і згодом він став буквально культовим. Ще один подібний прийом звучить в кульмінації композиції, коли, наче у спробі вирватись із стану заціпеніння, фронтмен гурту вдається до пронизливого фальцету, що поєднує спів та відчайдушний лемент. Але коли, на мить, все, навіть ударні, замовкає стає зрозуміло, що ця спроба невдала. Крім того, поєднанню

в атмосфері «Creep» відчуттів застигlosti із зачудуванням сприяє «уповільнений», мало характерний для тогочасної рок-музики темп. З іншого боку, цей темп надто швидкий - невластивий жанру балади.

Подібні прийоми були прогресивними для того часу та застосовувались лише у виключних випадках. Тому іронічно, що найбільш унікальні риси композиції «Creep» були популяризовані саме завдяки її успіху, ставши «must have» мейнстрім музики. Та як саме прийшла популярність до синглу «Creep»?

Коли «Creep» було вперше трансльовано по радіо в Ізраїлі, слухачі були в захваті настільки, що Radiohead перервали тур по Великій Британії для того, щоб зіграти кілька концертів у Тель-Авіві. Завдяки цим виступам «Creep» швидко став хітом в Ізраїлі, а невдовзі і за його межами: в Новій Зеландії, Скандинавії, а згодом і в Північній Америці. Завдяки популярності синглу «Creep» кількість проданих копій альбому «Pablo Honey» перевищила два мільйони, а на Radiohead чекав світовий тур і визнання.

У такої популярності, набутій завдяки одній композиції були і негативні наслідки. «Radiohead» стали називати «Creep-band», наголошуючи, що це всього-навсього група «одного хіта». Багато хто до сих пір знає лише цю пісню з усієї творчості британського гурту. Не дивно, що музиканти гурту почали ставитись негативно до власного шедевру, називаючи його не інакше як «Сгар» (лайно) замість «Creep» [3]. «Radiohead» роками відмовлялися виконувати створений ними хіт, віддаючи перевагу музичним експериментам, які розширювали горизонти рок-музики. Негативне ставлення до «Creep» склалося не лише в учасників самого гурту, але й у їх фанатів. Ця пісня «не дає уявлення про ту музику, яку насправді пишуть «Radiohead», – стверджують вони [12].

Саме для тих слухачів, які так і продовжили вважати «Radiohead» гуртом «одного хіта», у 2021 році Том Йорк створив, а точніше зміксував «рیمейк» «Creep», який став заявкою на повернення Автору його власницьких прав. Ремікс «Creep (Very 2021 Rmx)» [10] було створено Томом Йорком для показу нової колекції одягу бренду Undercover дизайнера моди Джуна Такахаші «Creep Very» [7]. Це не перший раз, коли фронтмен Radiohead співпрацює з фешн-індустрією, створюючи музику для супроводу показів мод. Ряд саундтреків були написані ним для американського бренду Rag & Bone. Одна з них – «Twist» [11] увійшла до сольного альбому Тома Йорка «Anima», вихід якого супроводжувався випуском однойменного короткометражного

фільму на Netflix. Дані приклади є показовими тих масштабів впливу на світову культуру, яку здійснюють музиканти Radiohead через свої проекти. Навряд буде перебільшенням стверджувати, що для тих, хто добре знайомий з версією «Creep» 1992 року, звучання її нового втілення стало шокуючою несподіванкою, на яку численні фани відгукнулися на ремікс фразою «нестерпно слухати».

Ремікс «Creep» 2021 заставляє по-новому сприйняти звичну композицію і в цей спосіб реалізує феномен очуднення, описаний російським літературознавцем Віктором Шкловським [6]. Суть цього прийому полягає в оновленні сприйняття через розкриття нових якостей певного явища, показу його в новому світлі. В. Шкловський характеризує очуднення як спосіб дослідження витвору мистецтва, коли за допомогою ефекту здивування, митець заставляє провести переоцінку звичного художнього образу.

Порівняймо версії «Creep» 1992 та 2021 років. Оригінальна версія [8] триває 3 хв 54 с, а варіант 2021 [9] року – 8 хв 2 с⁸⁷. Тобто музику сповільнено приблизно вдвічі, настільки, що кілька важливих особливостей синглу стають очевидними. По-перше, ритм «Creep» не було квантизовано, тобто «вирівняно» або прив'язано до метричної сітки). По-друге, Том Йорк свідомо відмовляється від використання автотюну, себто припасовування мелодії до сучасного рівномірно темперованого строю. Любителі зробили численні спроби занотувати композицію «Creep». Однак, серед різних варіантів нотації немає двох однакових. Це підтверджує той факт, що мелодію «Creep» важко точно записати за допомогою нот.

На початку ХХІ століття вільний, невимушений, «недосконалий» спів Тома Йорка сприймається як прямий протест проти штучного «виправлення» вокалу, спроб зробити його бездоганим. Натомість, спів соліста «Radiohead» багатий нюансами, як звуковисотними, так і ритмічними, які, під впливом сучасних коригуючих технологій, музична культура поступово втрачає. Друга різка відмінність між двома версіями полягає в аранжуванні. Загальний план його - чергування динамічного контраст між версом та корусом на незмінній гармонічній основі - збережено, однак є й суттєві відмінності.

87 - повний «fade out» не відбувається до моменту закінчення треку. Це означає, що загальна тривалість налічує 9 хв 02 с, а кількість тактів в заключенні — 5 і одна доля за умови, що ми вважатимемо, що на останньому витриманому акорді не відбувається уповільнення. Тому для рівноположності порівнянь рахуватимемо кількість тактів рівною оригінальній версії, тобто дев'яноста (два такта в заключенні), а загальну тривалість композиції відповідно — 8 хв 52 с.

Інструментальний склад «Creep» 1992 року включає ударну установку, бас, клавіші, вокал та гітару, що суміщає функції ритм- та соло-інструменту. В реміксі звучить лише акустична гітара, що задає ритм замість арпеджіато, які виділялись у першій версії «Creep». Чому «перебор» (арпеджіато) довелось замінити «боем» (швидке арпеджіо, яке сприймається як цілісні акорди) цілком очевидно – це компенсація відсутньої ритм-секції.

Новими для вступу «Creep» 2021 роки є тихі, моторошні високі звуки синтезаторів в стилі музики до науково-фантастичних фільмів. Було додано і інші потужні партії синтезаторів – низькі, подібні до звучання органу. Вони замінюють гітарний «дисторшн», що використовувався в корусі оригінальної версії «Creep», тобто модифікацію звуку, що полягає у збільшенні його гучності та прибиранні високих гармонік. В новому варіанті гомове звучання синтезаторів починається вже у другій строфі першого верса. Ці зміни заставляють слухача чекати нових «сюрпризів», але нічого такого в пісні не відбувається. Це підштовхує слухача до розмірковування щодо змісту тексту та його значення і усвідомити, що пройшло вже майже 30 років, і тепер співає вже не юний хлопець, а дорослий чоловік. Цікаво, що серед слухачів «Radiohead» були спроби повернути реміксу «Creep» її оригінальне звучання, прискоривши його. Така версія була викладена на теренах YouTube [9] і переглянута близько 40 000 тис., що є дивовижною цифрою, враховуючи той факт, що на канал підписалося всього 120 людей. Таким чином «Creep» продовжує бути квитком до популярності і через 30 років після свого випуску. Дві особливості пісні залишилися без жодних змін: структура та гармонія. Порівняльний аналіз структури наведено у таблиці 1. Візитівкою пісні «Creep» є її гармонія. За словами американського музичного критика Алекса Росса «серед гранджу ранніх дев'яностих «Creep» вирізняла велич акордів – зокрема, царствений перехід від соль мажору до сі мінору» [5, 112]. Цей перехід повторюється одинадцять разів в межах послідовності I - III - IV - IV, затьмарюючи ще один яскравий зворот присутній у пісні: співставлення до мажору та до мінору. Так виявляється, що цей прийом – різкий перехід від світла до тіні, радо вживаний композиторами-романтиками, суттєво поступається новому – спалаху світла там, де мало бути приглушене світіння.

Таблиця 1. Структура пісні «Creep».

Creep 1992				Creep 2021			
Розділ	Час	Кіл-ть тактів	Опис	Розділ	Час	Кіл-ть тактів	Опис
Вступ	0:00 - 0:20	8	Бас, соло-гітара та ударні виконують основну гармонічну послідовність	Вступ	0:00 - 0:45	8	Ритм-гітара, поступово з'являються синтезовані звуки у верхньому регістрі в 4-му такті на 0:34
Верс 1a	0:20 - 0:40	8	Вступає вокал	Верс 1a	0:45 - 1:31	8	Вступає вокал
Верс 1b	0:40 - 1:01	8	Варіація основної мелодії з новим текстом	Верс 1b	1:32 - 2:18	8	Варіація основної мелодії з новим текстом (f*ing замінено на very)
Корус	1:01 - 1:22	8	Соло-гітара переходить на дисторшн	Корус	2:18 - 3:06	8	Вступ синтезованих партій у верхньому та нижньому регістрах
Верс 2a	1:22 - 1:43	8		Верс 2a	3:06 - 3:54	8	
Верс 2b	1:43 - 2:04	8		Верс 2b	3:54 - 4:40	8	
Корус 2	2:04 - 2:25	8		Корус 2	4:40 - 5:27	8	
	2:25-:3:07	8	Перехід на фальцет, початок фрази на верхній тоніці, вступ ритм-гітари		5:27 - 6:15	8	Виключення синтезаторів у 8-му такті
Брідж	2:46 - 3:07	8		Брідж	6:15 - 07:05	8	
Верс 3 (скорочено)	3:07 - 3:27	8	Зменшення звучності (зміна ритму барабанів), на 3:16 («you're so f*ing special») вступають клавішні	Верс 3 (скорочено)	07:05 - 7:53	8	
Корус 3 (скорочено)	3:27 - 3:48	8	Відсутність дисторшена	Корус 3 (скорочено)	7:53 - 8:41	8	Повернення синтезаторів за рахунок чого ретроспективно попередній верс сприймається як більш тихий
Заклю-чення	3:48 - 3:54	2	Повторення фрази «I don't belong here»	Заключення	08:52	2	Повторення фрази «I don't belong here», fade out

Висновки. Наведений аналіз свідчить про те, що ядро пісні «Creep» залишилось незмінним: збережено вихідні структуру, гармонію, особливості вокалу та ритму. Оновленню композиції сприяли: зміна темпу та аранжування, яке відображає еволюцію творчості «Radiohead». Таким чином, «Creep» стає ланкою, що веде від

стилю, притаманного першим альбомам гурту до нових, які вирізняються новаторськими, експериментальними рисами. «Creep» 2021 – твір не ідеальний, химерний, музика не поп-культури, але артгаусу. Сповільнений, без технологічних виправлень, сповнений моторошних звучань, він для тих небагатьох, хто шукатиме не гарної, «правильної та чепурної» пісні, а музики, що заставляє шукати пояснення своєму незвичайному звучанню. В цей спосіб Том Йорк не лише повертає сингл «Creep» у поле сьогоденного стилю «Radiohead», але і реалізує головну рису стилю альтернативного року в цілому – намаганні вивести слухача із зони комфорту будь-якими засобами, навіть свідомо спотворюючи музичний образ та надаючи йому рис шаржу. Головне, щоб слухач знову пригадав як воно – уявляти себе «кріпом» та відчувати дискомфорт.

Перспективи дослідження. Протягом останніх років (після виходу альбому «A Moon Shaped Pool») гурт «Radiohead» систематично звертається до музичного матеріалу своїх попередніх альбомів, створюючи рімейки вже відомих композицій. Порівняльний аналіз таких рімейків та їхніх оригіналів сприятиме доповненню, а подекуди переосмисленню відносин між унікально-стильовим та тиражувально-жанровим чинниками популярної музики.

Список використаних джерел і літератури:

1. Barthes R. Image, Music, Text: collection of essays / transl. by Stephen Heath. London: Fontana Press, 1977. 220 p.
2. Cross A. Radiohead: the Secret History. Canada: HarperCollins, 2012, 35 p.
3. Forbes B., Reisch G.A. Radiohead and Philosophy: Fitter Happier More Deductive. Chicago, La Salle: Open Court Publishing, 2009. 173 p.
4. Osborn B. Everything in its right place: Analyzing Radiohead. New York: Oxford University Press, 2017. 248 p.
5. Ross A. The Searchers: Radiohead's unquiet revolution. The New Yorker. Aug. 20, 2001. PP. 112-23.
6. Шкловский В.Б. Искусство как приём. Москва: Советский писатель, 1983, 23 с.

Електронні джерела:

7. Takahashi J. Undercover "Evangelion" - Fall/Winter 2021-202. Tokyo Fashion Week / YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=9Hxurys0QtM> (Accessed: 18.09.2021).

8. Radiohead. Creep / YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=XFkzRNyygfk> (Accessed: 05.09.2021).
9. Yorke T. feat. Radiohead. Creep (Very 2021 Rmx) 92 BPM / YouTube URL: <https://www.youtube.com/watch?v=4SeSgCsvO8Y> (Accessed: 15.09.2021).
10. Yorke T. Feat. Radiohead. Creep (Very 2021 Rmx) / YouTube URL: <https://www.youtube.com/watch?v=wYRAGR91CHQ> (Accessed: 15.09.2021).
11. Yorke T. Twist / YouTube. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=hvOquG3o80Q> (Accessed: 21.09.2021).
12. What's with the intolerance for Creep and even No Surprises? / Social news aggregation "Reddit". URL: https://www.reddit.com/r/radiohead/comments/29fi58/whats_with_the_intolerance_for_creep_and_even_no/ (Accessed: 13.09.2021).

References:

1. Barthes, R. (1977) Image, Music, Text: collection of essays / transl. by Stephen Heath. London: Fontana Press [in English].
2. Cross, A. (2009) Radiohead: the Secret History. Canada: HarperCollins [in English].
3. Forbes, B., Reisch, G.A. (2009) Radiohead and Philosophy: Fitter Happier More Deductive. Chicago, La Salle: Open Court Publishing [in English].
4. Osborn, B. (2017) Everything in its right place: Analyzing Radiohead. New York: Oxford University Press [in English].
5. Ross, A. (2001) The Searchers: Radiohead's unquiet revolution. The New Yorker. Aug. 20, 112-23 [in English].
6. Scklovsky, V.B. Yskusstvo kak pryem (Art as Device). M.: Sov. Pysat. [in Russian].

Electronic resources:

7. Takahashi, J. Undercover "Evangelion" - Fall/Winter 2021-202. Tokyo Fashion Week / YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=9Hxurys0QtM> [in English].
8. Radiohead. Creep / YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=XFkzRNyygfk> [in English].
9. Yorke, T. feat. Radiohead. Creep (Very 2021 Rmx) 92 BPM / YouTube Retrieved from: <https://www.youtube.com/watch?v=4SeSgCsvO8Y> [in English].
10. Yorke, T. feat. Radiohead. Creep (Very 2021 Rmx) / YouTube Retrieved from: <https://www.youtube.com/watch?v=wYRAGR91CHQ> [in English].
11. Yorke, T. Twist / YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=hvOquG3o80Q> [in English].
12. What's with the intolerance for Creep and even No Surprises? / Social news aggregation "Reddit". Retrieved from: https://www.reddit.com/r/radiohead/comments/29fi58/whats_with_the_intolerance_for_creep_and_even_no/ [in English].